

Helge Adam Møller (KF):

Det var en interessant afslutning, fru Birthe Rønn Hornbech havde på sin ordførertale; den var vist improviseret.

Men det drejer sig om spørgsmålet om, hvordan denne sag var blevet behandlet, hvis det havde været i den forrige regerings tid, og hvis der havde været en borgerlig udenrigsminister under Pantelicsagen. Og af de smil, der bredte sig hos de forskellige ordførere for de nuværende regeringspartier og tilsyneladende også hos udenrigsministeren, kunne jeg se, at det ikke var helt sikkert, at sagen havde fået samme behandling, hvis det havde været et andet parti, der havde haft udenrigsministerposten.

Det får mig kun til stille og roligt at sige, at det ville være en god skik eller tradition at indføre i Folketinget på et eller andet tidspunkt, at man behandler politikere fra andre partier på samme måde, som man selv ønsker at blive behandlet. Det ville Folketingets arbejde vinde utrolig meget ved.

Men lad mig så gå i gang med det, jeg har forberedt, og starte med at slå tre ting fast:

For det første finder den konservative folketingsgruppe og jeg selv, at det er utrolig vigtigt, at de danske udlændingemyndigheder, dvs. Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet, har så gode, omfattende og pålidelige oplysninger som muligt om situationen i de lande, hvorfra asylansøgerne kommer, selvfølgelig for at kunne træffe de korrekte afgørelser.

For det andet er det vigtigt, at der udvises størst mulig omhu for at sikre pålidelige kilder til at foretage vurderinger af, om eventuelle dokumenter er ægte eller falske.

For det tredje er det vigtigt, at de enkelte oplysninger og vurderinger i så stort omfang som muligt er baserede på flere forskellige kilder, herunder på konsultationer med f.eks. FN, menneskerettighedsorganisationer, de nordiske lande og vore EU-partnere.

Det er bl.a. disse tre principper, der bliver slået fast i det dagsordensforslag, som fem partier har fremsat, og derfor har Det Konservative Folkeparti tilsluttet sig dette dagsordensforslag.

Når det er sagt, må det konstateres, at Udenrigsministeriet har begået fejl i Pantelicsagen – ikke i starten, efter min mening, men senere. Indledningsvis handlede man jo hurtigt og korrekt, da man tredje juledag 1993 modtog oplysningerne fra ambassaden i Beograd om, at advokat Igor Pantelic kunne udgøre en sikkerhedsrisiko. Samme dag, tredje juledag, meddelte

Udenrigsministeriet tilbage til ambassaden, at samarbejdet øjeblikkeligt skulle afbrydes, og at de papirer, som advokaten havde til vurdering vedrørende deres ægthed, øjeblikkeligt skulle tilbagekaldes.

Men så kommer det: Den væsentlige og alvorlige fejl, som ministeriet herefter begik, var jo, at man først knap 2 måneder senere, helt nøjagtigt den 16. februar 1994, underrettede Indenrigsministeriets udlændingeafdeling om sagen og først 8 dage senere Flygtningenævnet. Begge disse myndigheder plus Direktoratet for Udlændinge skulle selvfølgelig have været underrettet lige så hurtigt og lige så nøjagtigt og lige så konsekvent, som man reagerede over for ambassaden i Beograd allerede den 27. december.

Det var en fejl – en stor fejl! Men det må retfærdigvis konstateres, at det har udenrigsministeren jo selv erkendt, dels i et svar til Retsudvalget, dels i et samråd i Retsudvalget og dels i dag her i Folketinget. Og udenrigsministeren har også erkendt, at der har været andre, mindre fejl i behandlingen af denne sag. Det drejer sig bl.a. om nogle formuleringer i diverse breve.

Men det må også konstateres – og det er selvfølgelig vigtigt og tilfredsstillende – at de pågældende fejl ikke ses at have haft negative konsekvenser for de danske udlændingemyndigheders behandling af de berørte asylsager.

Og lad mig så slutte med et gammelt – ja et årtusindgammelt – ordsprog, der tillægges såvel den gamle kirkefader Hieronymus som Cicero: »Det er menneskeligt at fejle, men at fremture i fejlen er skændigt.« Det er et godt ordsprog, for mennesker, der fremturer i deres fejl uden at lære af dem, er skændige mennesker; men det gælder ikke udenrigsministeren: Ministeren har fejlet, men han har ikke fremturet i sin fejltagelse, men tværtimod brugt den som udgangspunkt for at forbedre indsamlingen af oplysninger til brug for udlændingemyndighederne, og det er vi tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan stort set tilslutte mig hr. Helge Adam Møllers opregning af fejl. Jeg synes bare, der var en enkelt, som manglede, og som jo er interessant for Folketinget, og det var den fejl, der bestod i, at da udenrigsministeren så blev spurgt af Folketinget – eller i hvert fald af et medlem af Folketinget – om, hvad det egentlig var, der var foregået på ambassaden i Beograd i